

гърцкж-тж власть, та затова нито търсеше посредствуваніе-то на отца Агапіа. Той искаше самъ, лично, въ тышинж-тж, безъ никаквы посрѣдницы, да измоли отъ св. Димитрія мощь за отечество-то си.

— Може бы, мислеше въ себе си, св. Димитрій ще ми даде нѣкакъвъ умъ.

Той ся молеше ревностно и много врѣмя. Погледа на иконж-тж. Образъ-тж на свята, струваше ся като оживѣль, като да ся мърда. Ясень ся поклони до земж-тж. Молитвата му даваше безстрашливость. Почнжль бѣ вech да стая и да ся приближи до образа, кога-то зачу нѣщо, като щапуркане изподъ одъра. Той останж още колѣнилъ, сниси ся иззади стълпа и мяташе очи насамъ-натамъ по черквж-тж.

Щапурканіе-то не отиде за много. На онова мѣсто, отдѣто ся зачу, а то бѣ близу до олтаря, издигнж ся единъ камыкъ отъ одъра, исправи ся, като остави зади себе четверо-жгленж ямж, като кладенець. Малко слѣдъ това, зачу ся шумъ отъ човѣшко ходеніе, и изъ ямж-тж ся показа най-напрѣдъ глава, а слѣдъ неж и цѣль човѣкъ, кой-то носяше малкъ фенеръ. Испърво Ясень цѣль потръпнж отъ страхъ, вкамени ся до каменна стълпъ. Ала послѣ си отдѣхнж и много му олекна, кога-то въ фенерскж-тж свѣтлинж съгледа и позна отца Агапіа.

Святый отецъ, като излѣзе изподъ земж-тж, обърнж ся камъ олтаря, остави фенера, и като наслони на чудотворна образъ еднж малкж лѣствицж, качи ся по неж, свали иконж-тж и извади ъж изъ иконостаса. Отпрѣдъ ъж обриса съ мокръ сингеръ, а отзадъ напълни съ червено вино, дупчицы-ты, които бѣхж задъ очи-ты намѣстены така, щото една клапичка гы притискаше, когато ся потеглеше конецъ-тж и тогасъ прѣзъ платно-то капяхж капкы отъ вино. Конецъ-тж